

Sieben gegen Theben

Prologos

- [1] [Ἔτεο κλής]: Κάδμου πολίται, χρῆ λέγειν τὰ καίρια
- [2] ὅστις φυλάσσει πράγος ἐν πρύμνῃ πόλεως
- [3] οἴακα νωμῶν, βλέφαρα μὴ κοιμῶν ὕπνῳ.
- [4] εἰ μὲν γὰρ εὖ πράξαιμεν, αἰτία θεοῦ.
- [5] εἰ δ' αὖθ', ὃ μὴ γένοιτο, συμφορὰ τύχοι,
- [6] ἔτεο κλής ἄν εἷς πολὺς κατὰ πτόλιν
- [7] ὕμνοϊθ' ὑπ' ἀστῶν φροίμοις πολυρόθοις
- [8] οἰμῶμασιν θ', ὣν Ζεὺς ἀλεξητήριος
- [9] ἐπῶνυμος γένοιτο Καδμείων πόλει.
- [10] ὑμᾶς δὲ χρῆ νῦν, καὶ τὸν ἐλλείποντ' ἔτι
- [11] ἥβης ἀκμαίας καὶ τὸν ἔξηβον χρόνῳ,
- [12] βλαστημὸν ἀλδαινόντα σώματος πολύν,
- [13] ὥραν τ' ἔχονθ' ἔκαστον ὥστε συμπρεπές,
- [14] πόλει τ' ἀρήγειν καὶ θεῶν ἐγχωρίων
- [15] βωμοῖσι, τιμὰς μὴ ἔξαλειφθῆναί ποτε.
- [16] τέκνοις τε, Γῇ τε μητρὶ, φιλότητι τροφῷ.
- [17] ἡ γὰρ νέους ἔρποντας εὐμενεῖ πέδῳ,
- [18] ἅπαντα πανδοκοῦσα παιδείας ὄτλον,
- [19] ἐθρέψατ' οἰκητήρας ἀσπιδηφόρους
- [20] πιστοὺς ὅπως γένοισθε πρὸς χρέος τόδε.

- [21] καὶ νῦν μὲν ἐς τόδ' ἤμαρ εὖ ῥέπει θεός·
- [22] χρόνον γὰρ ἤδη τόνδε πυργηροῦ μένοις
- [23] καλῶς τὰ πλείω πόλεμος ἐκ θεῶν κυρεῖ.
- [24] νῦν δ' ὥς ὁ μάντις φησίν, οἰωνῶν βοτήρ,
- [25] ἐν ᾧ σὶ νωμῶν καὶ φρεσίν, πυρὸς δίχα,
- [26] χρηστηρίους ὄρνιθας ἀψευδεῖ τέχνη·
- [27] οὗτος τοιῶνδε δεσπότης μαντευμάτων
- [28] λέγει μεγίστην προσβολὴν Ἀχαιῖδα
- [29] νυκτιγορεῖσθαι καὶ πιβουλεύσειν πόλει.
- [30] ἀλλ' ἐς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων
- [31] ὀρμᾷσθε πάντες, σοῦσθε σὺν παντευχίᾳ,
- [32] πληροῦτε θωρακεῖα, καὶ πῖ σέλμασιν
- [33] πύργων στάθητε, καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις
- [34] μίμνοντες εὖ θαρσεῖτε, μηδ' ἐπηλύδων
- [35] ταρβεῖτ' ἄγαν ὄμιλον· εὖ τελεῖ θεός.
- [36] σκοπούς δὲ καὶ γῶ καὶ κατοπτῆρας στρατοῦ
- [37] ἔπεμψα, τοὺς πέποιθα μὴ ματᾶν ὀδῶ·
- [38] καὶ τῶνδ' ἀκούσας οὐ τι μὴ ληφθῶ δόλῳ.
- [39] Ἄγγελος: Ἐτέό κλεες, φέριστε Καδμείων ἄναξ,
- [40] ἦκω σαφῇ τάκεῖθεν ἐκ στρατοῦ φέρων,
- [41] αὐτὸς κατόπτης δ' εἴμ' ἐγὼ τῶν πραγμάτων·
- [42] ἄνδρες γὰρ ἐπτά, θούριοι λοχαγέται,
- [43] ταυροσφαγοῦντες ἐς μελάνδετον σάκος

- [44] καὶ θιγάνοντες χερσὶ ταυρείου φόνου,
- [45] Ἄρη τ', Ἐνυώ, καὶ φιλαίματον φόβον
- [46] ὠρκωμότησαν ἥ πόλει κατασκαφᾶς
- [47] θέντες λαπάξιν ἅστῃ Καδμείων βίᾳ,
- [48] ἥ γῆν θανόντες τήνδε φυράσειν φόνῳ.
- [49] μνημεῖά θ' αὐτῶν τοῖς τεκοῦσιν ἐς δόμους
- [50] πρὸς ἄρμ' Ἀδράστου χερσὶν ἔστεφον, δάκρυ
- [51] λείβοντες· οἷκτος δ' οὐ τις ἦν διὰ στόμα.
- [52] σιδηρόφρων γὰρ θυμὸς ἀνδρείᾳ φλέγων
- [53] ἔπνει, λεόντων ὡς Ἄρη δεδορκότων.
- [54] καὶ τῶνδε πύστις οὐκ ὅκνῳ χρονίζεται.
- [55] κληρουμένους δ' ἔλειπον, ὡς πάλῳ λαχὼν
- [56] ἔκαστος αὐτῶν πρὸς πύλας ἄγοι λόχον.
- [57] πρὸς ταῦτ' ἀρίστους ἀνδρας ἐκκρίτους πόλεως
- [58] πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισι τάγευσαι τάχος.
- [59] ἐγγὺς γὰρ ἦδη πάνοπλος Ἀργείων στρατὸς
- [60] χωρεῖ, κονίει, πεδίᾳ δ' ἀργηστής ἀφρὸς
- [61] χραίνει σταλαγμοῖς ἵππικῶν ἐκ πλευμόνων.
- [62] σὺ δ' ὥστε ναῶς κεδνὸς οἰακοστροφος
- [63] φράξαι πόλιν, πρὶν καταγίγαι πνοᾶς
- [64] Ἄρεως· βοᾷ γὰρ κῦμα χερσαῖον στρατοῦ.
- [65] καὶ τῶνδε κείρὸν ὅστις ὠκιστος λαβέ.
- [66] κάγῳ τὰ λοιπὰ πιστὸν ἡμεροσκόπον

[67] ὀφθαλμὸν ἔξω, καὶ σαφηνεῖα λόγου

[68] εἰδὼς τὰ τῶν θύραθεν ἀβλαβῆς ἔση.

[69] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ τε καὶ Γῇ καὶ πολισσοῦχοι θεοί,

[70] Ἄρά τ' Ἐρινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής,

[71] μή μοι πόλιν γε πρυμνόθεν πανώλεθρον

[72] ἐκθαμνίσῃ τε δηάλωτον, Ἑλλάδος

[73] φθόγγον χέουσιν, καὶ δόμους ἐφεστίους·

[74] ἔλευθέραν δὲ γῆν τε καὶ Κάδμου πόλιν

[75] ζυγοῖσι δουλοῖσι μήποτε σχεθεῖν·

[76] γένεσθε δ' ἀλκή· ξυνὰ δ' ἐλπίζω λέγειν·

[77] πόλις γὰρ εὖ πράσσουσα δαίμονας τίει.

Parodos

[78] [Χορός]: θρέομαι φοβερὰ μεγάλῃ ᾄχῃ

[79] μεθεῖται στρατός· στρατόπεδον λιπῶν

[80] ῥεῖ πολὺς ὁδε λεῶς πρόδρομος ἱππότας·

[81] αἰθερία κόνις με πείθει φανεῖσ',

[82] ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος.

[83] ἔτι δὲ γὰρ ἐμᾶς πεδί' ὀπλόκτυπ' ὥτ' ἵ

[84] χρίμπτει βοάν· ποτᾶται, βρέμει δ'

[85] ἀμαχέτου δίκαν ὕδατος ὀροτύπου.

[86] ἰὼ ἰὼ

[87] ἰὼ θεοὶ θεαί τ' ὀρόμενον κακὸν

[88] βοᾷ τειχέων ὑπερ ἀλεύσατε.

[89] ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπῆς

[90] ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα.

[91] τίς ἄρα ῥύσεται, τίς ἄρ' ἐπαρκέσει

[92] θεῶν ἢ θεᾶν;

[93] πότερα δῆτ' ἐγὼ πάτρια ποτιπέσω

[95] βρέτη δαιμόνων;

[96] ἰὼ μάκαρες εὐεδροί,

[97] ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι· τί μέλλομεν

[98] ἀγάστονοι;

[100] ἀκού'ετ' ἦοὺκ ἀκού'ετ' ἀσπίδων κτύπον;

[101] πέπλων καὶ στεφάνων πότ' εἰ μὴ νῦν ἀμφὶ

[102] λιτάν' ἔξομεν;

[103] κτύπον δέδορκα· πάταγος οὐχ ἐνδὸς δορός.

[104] τί ῥέξεις; προδώσεις, παλαίχθων

[105] Ἄρης, τὰν τεάν;

[106] ὦ χρυσοπήληξ δαῖμον ἐπιδ' ἐπιδε πόλιν

[107] ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.

Strophe 1

[109] [Χορός]: θεοὶ πολιάσχοι πάντες ἴτε χθονὸς·

[110] ἴδετε παρθένων

[111] ἰκέσιον λόχον δουλοσύνας ὑπερ.

[112] κύμα περὶ πτόλιν δοχμολόφων ἀνδρῶν
 [115] καχλάζει πνοαῖς Ἄρεος ὀρόμενον.
 [116] ἀλλ', ὦ Ζεῦ πάτερ παντὸς ἔχων τέλος,
 [117] πάντως ἄρηξον δαίων ἄλωσιν.
 [120] Ἀργεῖοι δὲ πόλισμα Κάδμου
 [121] κυκλοῦνται· φόβος δ' ἀρήων ὄπλων
 [122] δονεῖ, διὰ δέ τοι γενύων ἱππίων
 [123] μινύρονται φόνον χαλινοί.
 [124] ἑπτὰ δ' ἀγάνορες πρέποντες στρατοῦ
 [125] δορυσσοῖς σαγαῖς πύλαις ἐβδόμαις
 [126] [Zele ost]
 [127] προσίστανται πάλῳ λαχόντες.

Antistrophe 1

[128] [Χορός]: σύ τ', ὦ Διογενὲς φιλόμαχον κράτος,
 [129] ῥυσίπολις γενοῦ,
 [130] Παλλὰς, ὃ θ' ἵππιος ποντομέδων ἄναξ
 [131] ἰχθυβόλῳ Ποσειδάων μαχανᾷ,
 [132] ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου.
 [135] σύ τ', Ἄρης, φεῦ, φεῦ, πόλιν ἐπώνυμον
 [136] Κάδμου φύλαξον κήδεσάι τ' ἐναργῶς.
 [140] καὶ Κύπρις, ἅτε γένους προμάτωρ,
 [141] ἄλευσον· σέθεν γὰρ ἐξ αἵματος
 [142] γεγónαμεν· λιταῖσί σε θεοκλύτοις

[143] αὐτοῦσαι πελαζόμεσθα.

[145] καὶ σύ, Λύκει' ἄναξ, Λύκειος γενοῦ

[146] στρατῷ δαίῳ στόνων ἀντίτας.

[147] σύ τ', ὦ Λατογένει||α

[148] κούρα, τόξον εὐτυκάζου.

Strophe 2

[149] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[150] ὄτοβον ἀρμάτων ἀμφὶ πόλιν κλύω.

[151] ὦ πότνι' Ἥρα.

[152] ἔλακον ἀξόνων βριθομένων χνόαι.

[153] Ἄρτεμι φίλα,

[155] δοριτίνακτος αἰθὴρ δ' ἐπιμαίνεται.

[156] τί πόλις ἄμμι πάσχει, τί γενήσεται;

[157] ποῖ δ' ἔτι τέλος ἐπάγει θεός;

Antistrophe 2

[158] [Χορός]: ἔ ἔ ἔ ἔ,

[158b] ἀκροβόλων δ' ἐπάλεων λιθαῖς ἔρχεται.

[159] ὦ φίλ' Ἀπολλον.

[160] κόναβος ἐν πύλαις χαλκοδέτων σακέων,

[161] παῖ Διός, ὄθεν

[162] πολεμόκραντον ἀγνὸν τέλος ἐν μάχῃ.

[163] σύ τε, μάκαιρ' ἄνασσ' Ὅγκᾳ, πρὸ πόλεως

[165] ἐπτάπυλον ἔδος ἐπιρρύου.

Strophe 3

[166] [Χορός]: ἰὼ παναρκεῖς θεοί,

[167] ἰὼ τέλειοι τέλειαί τε γᾶς

[168] τᾶσδε πυργοφύλακες,

[169] πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ'

[170] ἑτεροφώνῳ στρατῶ.

[171] κλύετε παρθένων κλύετε πανδίκως

[172] χειροτόνους λιτάς.

Antistrophe 3

[174] [Χορός]: ἰὼ φίλοι δαίμονες,

[175] λυτήριοί τ' ἀμφιβάντες πόλιν,

[176] δείξαθ' ὥς φιλοπόλεις,

[177] μέλεσθέ θ' ἱερῶν δημίων,

[178] μελόμενοις τ' ἄλξατε.

[179] φιλοθύτων δέ τοι πόλεος ὀργίων

[180] μνήστορες ἐστέ μοι.

[181] [Ἐτεοκλής]: ὑμᾶς ἔρω τῶ, θρέμματ' οὐκ ἀνασχετά,

[182] ἧ ταῦτ' ἄριστα καὶ πόλει σωτήρια,

[183] στρατῶ τε θάρσος τῶ δε πυργηροῦ μένων,

[185] βρέτη πεσοῦσας πρὸς πολισσούχων θεῶν

[186] αὔειν, λακάζειν, σωφρόνων μισήματα;

- [187] μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ
- [188] ξύνοικος εἶην τῷ γυναικείῳ γένει.
- [189] κρατοῦσα μὲν γὰρ οὐχ ὀμιλητὸν θράσος,
- [190] δείσασα δ' οἴκῳ καὶ πόλει πλέον κακόν.
- [191] καὶ νῦν πολίταις τάσδε διαδρόμους φυγὰς
- [192] θεῖσαι διερροθήσατ' ἄψυχον κάκην.
- [193] τὰ τῶν θύραθεν δ' ὥς ἄριστ' ὀφέλλεται,
- [194] αὐτοὶ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔνδοθεν πορθοῦμεθα.
- [195] τοιαῦτά τ' ἄν γυναιξὶ συνναίων ἔχοις.
- [196] κεί μὴ τις ἀρχῆς τῆς ἐμῆς ἀκούσεται,
- [197] ἀνὴρ γυνή τε χῶ τι τῶν μεταίχμιον,
- [198] ψῆφος κατ' αὐτῶν ὀλεθρία βουλευέσεται,
- [199] λευστήρα δὴ μου δ' οὐ τι μὴ φύγῃ μόρον.
- [200] μέλει γὰρ ἀνδρί, μὴ γυνὴ βουλευέτω,
- [201] τᾶξωθεν· ἐνδον δ' οὐσα μὴ βλάβην τίθει.
- [202] ἥκουσας ἡοῦκ ἥκουσας, ἦ κωφῇ λέγω;
- [203] [Χορός]: ὦ φίλον Οἰδίπου τέκος, ἔδεισ' ἀκούσασα
- [204] τὸν ἀρματοκτυπον ὄτονον ὄτονον,
- [205] ὅτε τε σύριγγες ἔκλαγξαν ἐλίτροχοι,
- [206] ἵππικῶν τ' ἀπὺν πηδαλίων διὰ στόμα
- [207] πυριγενετᾶν χαλινῶν.
- [208] [Ἐτεοκλής]: τί οὖν; ὁ ναύτης ἄρα μὴ ς πρῶραν φυγῶν
- [209] πρύμνηθεν ἠῶρε μηχανὴν σωτηρίας,

- [210] νεῶς | καμού | σης πον | τίω | πρὸς κύ | ματι;
- [211] [Χορός]: ἀλλ' ἐπὶ | δαιμόνων | πρόδρομος | ἦλθον | ἀρ||χαῖα |
- [212] βρέτη, | θεοῖσι | πίσυνος, | νιφάδος |
- [213] ὅτ' ὀλοᾷς | νειφομένας | βρόμος | ἐν | πύλαις· |
- [214] δὴ τότε' | ἦρθην | φόβῳ | πρὸς | μακάρων | λιτάς, | πόλεως |
- [215] ἵν' ὑπερέχοιεν | ἀλκάν· |
- [216] [Ἑτεοκλής]: πύργον | στέγειν | εὐχε | σθε | πολέ | μιον | δόρυ· |
- [217] οὐκοῦν | τάδ' ἔ | σται | πρὸς | θεῶν· | ἀλλ' οὖν | θεοὺς |
- [218] τοὺς τῆς | ἀλού | σης πόλε | ος | ἐ | κλείπειν | λόγος· |
- [219] [Χορός]: μή ποτ' ἐμὸν | κατ' αἰῶνα | λίποι | θεῶν |
- [220] ἄδε | πανάγυρις, | μηδ' ἐπίδοιμι | τάνδ' |
- [221] ἀστυδρομουμένην | πόλιν | καὶ | στράτευμ' |
- [222] ἀπτόμενον | πυρὶ | δαίω· |
- [223] [Ἑτεοκλής]: μή μοι | θεοὺς | καλοῦ | σα | βου | λεύου | κακῶς· |
- [224] πειθαρχία | γάρ ἐ | στι | τῆς | εὐπρα | ξίας |
- [225] μήτηρ, | γυνή | σωτῆ | ρος· | ὧδ' | ἔ | χει | λόγος· |
- [226] [Χορός]: ἔ | στι· | θεοῦ | δ' ἔ | τ' | ἰ | σχύς | καθυπερτέρα· |
- [227] πολλάκι δ' ἐν | κακοῖσι | τὸν | ἀμάχανον |
- [228] κακ' | χαλεπᾶς | δύας | ὑπερθ' | ὁμμάτων |
- [229] κρηναμενᾶν | νεφελᾶν | ὀρθοῖ· |
- [230] [Ἑτεοκλής]: ἀνδρῶν | τάδ' ἐ | στί, | σφάγι | α | καὶ | χρηστή | ρια |
- [231] θεοῖ | σιν | ἔρ | δειν | πολε | μίων | πειρω | μένους· |
- [232] σὸν δ' αὖ | τὸ | σι | γᾶν | καὶ | μένειν | εἴσω | δόμων· |

- [233] [Χορός]: διὰ θεῶν πόλιν νεμόμεθ' ἀδάματον,
- [234] δυσμενέων δ' ὄχλον πύργος ἀποστέγει.
- [235] [Χορός]: τίς τάδε νέμεσις στυγεῖ;
- [236] [Ἑτεοκλής]: οὔτοι φθονῶ σοι δαιμόνων τιμᾶν γένος.
- [237] ἀλλ' ὥς πολίτας μὴ κακοσπλάγχχνους τιθῆς,
- [238] εὐκῆλος ἴσθι μὴδ' ἄγαν ὑπερφοβοῦ.
- [239] [Χορός]: ποτίφατον κλύουσα πάταγον ἀνάμιγα
- [240] тарβосύνω φόβω τάνδ' ἐς ἀκρόπολιν,
- [241] τίμιον ἔδος, ἰκόμαν.
- [242] [Ἑτεοκλής]: μή νυν, ἐὰν θνήσκοντας ἢ τετρωμένους
- [243] πύθησθε, κωκυτοῖσιν ἄρπαλίζετε.
- [244] τούτῳ γὰρ Ἄρης βόσκεται, φόνῳ βροτῶν.
- [245] [Χορός]: καὶ μὴν ἀκούω γ' ἱππικῶν φρυγαγμάτων.
- [246] [Ἑτεοκλής]: μή νυν ἀκούουσ' ἐμφανῶς ἄκου' ἄγαν.
- [247] [Χορός]: στένει πόλισμα γῆθεν, ὥς κυκλουμένων.
- [248] [Ἑτεοκλής]: οὐκοῦν ἔμ' ἀρκεῖ τῶνδε βουλεύειν πέρι.
- [249] [Χορός]: δέδοικ', ἀραγμὸς δ' ἐν πύλαις ὀφέλλεται.
- [250] [Ἑτεοκλής]: οὐ σίγα μὴδὲν τῶνδ' ἐρεῖς κατὰ πτόλιν;
- [251] [Χορός]: ὦ ξυντέλεια, μὴ προδῶς πυργώματα.
- [252] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἐς φθόρον σιγῶς ἄνασχήσῃ τάδε;
- [253] [Χορός]: θεοὶ πολῖται, μή με δουλείας τυχεῖν.
- [254] [Ἑτεοκλής]: αὐτὴ σὺ δουλοῖς καμὲ καὶ πᾶσαν πόλιν.
- [255] [Χορός]: ὦ παγκρατὲς Ζεῦ, τρέψον εἰς ἐχθροὺς βέλος.

[256] [Ἑτεοκλής]: ὦ Ζεῦ, γυναικῶν οἶον ὦπασας γένος.

[257] [Χορός]: μοχθηρόν, ὥσπερ ἄνδρας ὧν ἀλῶ πόλιν.

[258] [Ἑτεοκλής]: παλινστομεῖς αὖθιγ γάνους' ἀγαλμάτων;

[259] [Χορός]: ἄψυχία γὰρ γλῶσσαν ἀρπάζει φόβος.

[260] [Ἑτεοκλής]: αἵτου μένω μοι κοῦφον εἰδοίης τέλος.

[261] [Χορός]: λέγοις ἄν ὥς τάχιστα, καὶ τάχ' εἴσομαι.

[262] [Ἑτεοκλής]: σίγησον, ὦ τάλαινα, μὴ φίλους φόβει.

[263] [Χορός]: σιγῶ· σὺν ἄλλοις πείσομαι τὸ μόρσιμον.

[264] [Ἑτεοκλής]: τοῦτ' ἄντ' ἐκεῖνων τοῦπος αἰροῦμαι σέθεν.

[265] καὶ πρὸς γε τοῦτοισ, ἐκτὸς οὓς' ἀγαλμάτων,

[266] εὖχου τὰ κρείσσω, ξυμμάχους εἶναι θεούς.

[267] κάμῶν ἀκούσας' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ

[268] ὀλουγμὸν ἱερὸν εὐμενῇ παιώνισον,

[269] Ἑλληνικὸν νόμισμα θυστάδος βοῆς,

[270] θάρσος φίλοις, λύουσα πολέμιον φόβον.

[271] ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολισούχοις θεοῖς,

[272] πεδιονόμοις τε κάγορᾶς ἐπισκόποις,

[273] Δίρκης τε πηγαῖς, ὕδατί τ' Ἰσμηνοῦ λέγω

[274] εὖ ξυντυχόντων καὶ πόλεως σεσωμένης,

[275] μήλοισιν αἰμάσσοντας ἐστίας θεῶν,

[276] [ταυροκτονοῦντας θεοῖσιν, ὧδ' ἐπέυχομαι]

[277] θύσειν τροπαῖα, δαΐων δ' ἐσθήματα,

[278] στέψω λάφυρα δουρίπληχθ' ἄγνοῖς δόμοις.

[279] στέψω | πρὸ ναῶν, πολεμίων | δ' τὰ ἐσθήματα |

[280] τοιαῦτ' | ἐπεύχου μὴ φιλοστόνως | θεοῖς,

[281] μηδ' ἐν ματαίοις κἀγρίοις | ποιφύγμασιν·

[282] οὐ γάρ τι μᾶλλον μὴ φύγῃς | τὸ μόρσιμον.

[283] ἐγὼ δέ γ' ἄνδρας ἐξ ἐμοῖ | σὺν ἐβδόμῳ

[284] ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν | τρόπον

[285] εἰς ἐπτατειχεῖς ἐξόδους | τάξω μολών,

[286] πρὶν ἄγέλους | σπερχνοὺς τε καὶ ταχυρόθους |

[287] λόγους | ἰκέσθαι καὶ φλέγειν | χρεῖας ὕπο.

Stasimon

Strophe 1

[288] [Χορός]: μέλει, φόβῳ δ' οὐχ ὑπνώσσει κέαρ·

[289] γείτονες δὲ καρδίας

[290] μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος

[291] τὸν ἀμφιτειχῇ λεών,

[292] δράκοντας ὥς τις τέκνων

[293] ὑπερδέδοικεν λεχαίων δυσευνάτορας

[294] πάντρομος πελειάς.

[295] τοὶ μὲν γὰρ ποτὶ πύργους

[296] πανδαμεῖ πανομιλεῖ

[297] στείχουσιν. τί γένωμαι;

[298] τοὶ δ' ἐπ' ἀμφιβόλοισιν

[299] ἰάπτουσι πολίταις|

[300] χερμάδ' ὀκριόεσσαν.|

[301] παντὶ τρόπῳ, Διογενεῖς|

[302] θεοί, πόλιν καὶ στρατὸν|

[303] Καδμογενῇ ῥύεσθε.|

Antistrophe 1

[304] [Χορός]: ποῖον δ' ἀμείψεσθε γαίας πέδον|

[305] τᾶσδ' ἄρειον, ἐχθροῖς|

[306] ἀφέντες τὰν βαθύχθον' αἶαν,|

[307] ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐ||τραφέστατον|

[308] πωμάτων|

[309] ὄσων ἴησιν Ποσειδᾶν ὁ γαῖαρχος|

[311] Τηθύος τε παῖδες.|

[312] πρὸς τὰδ', ὦ πολιοῦχοι|

[313] θεοί, τοῖσι μὲν ἔξω|

[314] πύργων ἀνδρολέτειραν|

[315] κῆρα, ῥίψοπλον ἄταν,|

[316] ἐμβalόντες ἄροισθε|

[317] κῦδος τοῖσδε πολίταις.|

[318] καὶ πόλεως ῥύτορες ἔστ|
seid
it is

[319] εὐεδροί τε στάθητ'|

[320] ὀξυγόις λιταῖσιν.|

Strophe 2

- [321] [Χορός]: οἰκτρὸν γὰρ πόλιν ὥδ' ὠγυγίαν
- [322] Αἶδᾱ προΐᾱσαι, δορὸς ἄγραν
- [323] δουλίαν ψαφαρᾶ σποδῶ
- [324] ὑπ' ἀνδρὸς Ἀχαιοῦ θεόθεν
- [325] περθομέναν ἀτίμως,
- [326] τὰς δὲ κεχειρωμένας ἄγεσθαι,
- [327] ἔ ἔ, νέας τε καὶ παλαιὰς
- [328] ἵππηδὸν πλοκάμων, περιρῥηγνυμένων
- [329] φαρέων. βοᾶ
- [330] δ' ἐκκενουμένα πόλις,
- [331] λαΐδος ὀλλυμένας μιξοθρόου·
- [332] βαρείας τοι τύχας προταρβῶ.

Antistrophe 2

- [333] [Χορός]: κλαυτὸν δ' ἀρτιτρόποις ὠμοδρόποις
- [334] νομίμων προπάροιθεν διαμεΐψαι
- [335] δωμάτων στυγεράν ὁδόν·
- [336] τί; τὸν φθίμενον γὰρ προλέγω
- [337] βέλτερά τῶνδε πράσσειν·
- [338] πολλὰ γάρ, εὔτε πτόλις δαμασθῇ,
- [339] ἔ ἔ, δυστυχή τε πράσσει.
- [340] ἄλλος δ' ἄλλον ἄγει, φονεύει,
- [341] τὰ δὲ πυρφορεῖ· καπνῶ

[342] χραίνεται πόλισμ' ἅπαν·
[343] μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας
[344] μαιίνων εὐσέβειαν Ἴρης·

Strophe 3

[345] [Χορός]: κορκορυγαὶ δ' ἀν' ἄστυ, προτὶ δ' ὀρκάνα
[346] πυργῶτις· πρὸς ἀνδρὸς δ' ἀνήρ
[347] ἀμφὶ δορὶ κλίνεται·
[348] βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι
[349] τῶν ἐπιμαστιδίων
[350] ἀρτιτρεφεῖς βρέμονται·
[351] ἀρπαγαὶ δὲ διαδρομᾶν ὀμαίμονες·
[352] ξυμβολεῖ φέρων φέροντι,
[353] καὶ κενὸς κενὸν καλεῖ,
[354] ξύννομον θέλων ἔχειν,
[355] οὔτε μείον οὔτ' ἴσον λελιμμένοι·
[356] τὰ δ' ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα·

Antistrophe 3

[357] [Χορός]: παντοδαπὸς δὲ καρπὸς χαμάδις πεσὼν
[358] ἀλγύνει κυρήσας· πικρὸν
[359] δ' ὄμμα θαλαμηπόλων·
[360] πολλὰ δ' ἀκριτόφυρτος
[361] γᾶς δόσις οὔτιδανοῖς

- [362] ἐν ῥοθίοις φορεῖται.
- [363] δμῳίδες δὲ καινοπήμονες νέαι.
- [364] τλάμον' εὐνὰν αἰχμάλων
- [365] ἀνδρὸς εὐτυχοῦντος ὥς
- [366] δυσμενοῦς ὑπερέρου
- [367] ἐλπίς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν,
- [368] παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον.
- [369] [Ἡμιχόριον Α]: ὃ τοι κατόπτης, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, στρατοῦ
- [370] πευθῶ τιν' ἢ μῖν, ὧ φίλαι, νέαν φέρει,
- [371] σπουδῇ διώκων πομπήμους χνόας ποδῶν.
- [372] [Ἡμιχόριον Β]: καὶ μὴν ἄναξ ὅδ' αὐτὸς Οἰδίπου τόκος
- [373] εἰς ἀρτίκολον ἀγγέλου λόγον μαθεῖν.
- [374] σπουδῇ δὲ καὶ τοῦδ' οὐκ ἀπαρτίζει πόδα.
- [375] [Ἄγγελος]: λέγοιμ' ἂν εἰδῶς εὖ τὰ τῶν ἐναντίων,
- [376] ὥς τ' ἐν πύλαις ἔκαστος εἴληχεν πάλον.
- [377] Τυδεὺς μὲν ἤδη πρὸς πύλαισι Προϊτίσιν
- [378] βρέμει, πόρον δ' ἴσμεν οὐκ ἔῃ περᾶν
- [379] ὁ μάντις· οὐ γὰρ σφάγια γίγνεται καλά.
- [380] Τυδεὺς δὲ μαργῶν καὶ μάχης λελιμμένος
- [381] μεσημβριναῖς κλαγγαῖσιν ὥς δράκων βοᾷ.
- [382] θείνει δ' ὀνείδει μάντιν Οἰκλείδην σοφόν,
- [383] σαίνειν μόρον τε καὶ μάχην ἀψυχία.
- [384] τοιαῦτ' αὐτῶν τρεῖς κατασκίους λόφους

- [385] σείει, κράνους χαίτωμ', ὑπ' ἄσπίδος δ' ἔσω
- [386] χαλκήλατοι κλάζουσι κώδωνες φόβον·
- [387] ἔχει δ' ὑπέρφρον σῆμ' ἐπ' ἄσπίδος τόδε,
- [388] φλέγονθ' ὑπ' ἄστροις οὐρανὸν τετυγμένον·
- [389] λαμπρὰ δὲ πανσέληνος ἐν μέσῳ σάκει,
- [390] πρέσβιστον ἄστρον, νυκτὸς ὀφθαλμός, πρέπει.
- [391] τοιαῦτ' ἀλύων ταῖς ὑπερκόμποις σαγαῖς
- [392] βοᾷ παρ' ὄχθαις ποταμίαις, μάχης ἔρων,
- [393] ἵππος χαλινῶν ὥς κατασθμαίνων μένει,
- [394] ὅστις βοὴν σάλπιγγος ὀρμαίνει μένων.
- [395] τίς ἂν τιτάξεις τῷδε; τίς Προΐτου πυλῶν
- [396] κλήθρων λυθέντων προστατεῖν φερέγγυος;
- [397] [Ἐτεοκλής]: κόσμον μὲν ἄνδρὸς οὐτὶν' ἂν τρέσαιμ' ἐγώ,
- [398] οὐδ' ἔλκοι ἃ γίγνεται τὰ σήματα·
- [399] λόφοι δὲ κώδων τ' οὐ δάκνουσ' ἄνευ δορός.
- [400] καὶ νύκτα ταύτην ἣν λέγεις ἐπ' ἄσπίδος
- [401] ἄστροισι μαρμαίρουσαν οὐρανοῦ κυρεῖν,
- [402] τάχ' ἂν γένοιτο μάντις ἀνοία τινί.
- [403] εἰ γὰρ θανόντι νύξ ἐπ' ὀφθαλμοῖς πέσοι,
- [404] τῷ τοι φέροντι σῆμ' ὑπέρκομπον τόδε
- [405] γένοιτ' ἂν ὀρθῶς ἐνδίκως τ' ἐπὶ νυμον,
- [406] καὶ τὸς καθ' αὐτοῦ τήνδ' ὕβριν μαντεύσεται.
- [407] ἐγὼ δὲ τυδεῖ κεδνὸν Ἀστακοῦ τόκον

- [408] τῶνδ' ἀντιτάξω προστάτην πυλῶμάτων,
- [409] μάλ' εὐγενῇ τε καὶ τὸν Αἰσχύνῃς θρόνον
- [410] τιμῶντα καὶ στυγοῦνθ' ὑπὲρ φρονας λόγους.
- [411] αἰσchrῶν γὰρ ἀργός, μὴ κακὸς δ' εἶναι φιλεῖ.
- [412] σπαρτῶν δ' ἀπ' ἀνδρῶν, ὧν Ἄρης ἐφείσατο,
- [413] ῥίζωμ' ἀνεῖται, κάρτα δ' ἔστ' ἐγγχώριος,
- [414] Μελάνιππος· ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ.
- [415] Δίκη δ' ὁμαίμων κάρτα νιν προστέλλεται
- [416] εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ.
- [417] [Χορός]: τὸν ἄμόν νυν ἀντίπαλον εὐτυχεῖν
- [418] θεοὶ δοῖεν, ὥς δικαίως πόλεως
- [419] πρόμαχος ὄρνυται· τρέμω δ' αἵματη φόρους
- [420] μόρους ὑπὲρ φίλων
- [421] ὀλομένων ἰδέσθαι.
- [422] [Ἄγγελος]: τούτῳ μὲν οὐτως εὐτυχεῖν δοῖεν θεοί.
- [423] Καπανεὺς δ' ἐπ' Ἡλέκτραισιν εἶληχεν πύλαις,
- [424] γίγας δδ' ἄλλος τοῦ πάρος λελεγμένον
- [425] μείζων, ὁ κόμπος δ' οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ,
- [426] πύργοις δ' ἀπειλεῖ δειν', ἃ μὴ κραίνου τύχη.
- [427] θεοῦ τε γὰρ θέλοντος ἐκπέρσειν πόλιν
- [428] καὶ μὴ θέλοντός φησιν, οὐδὲ τὴν Διὸς
- [429] ἔριν πέδοι σκήψαν ἐμποδῶν σχεθεῖν.
- [430] τὰς δ' ἀστραπὰς τε καὶ κεραυνίους βολὰς

- [431] μεσημβρινοῖσι θάλαπεςιν προσήκασεν·
- [432] ἔχει δὲ σῆμα γυμνὸν ἄνδρα πυρφόρον,
- [433] φλέγει δὲ λαμπὰς διὰ χερῶν ὥπλισμένη·
- [434] χρυσοῖς δὲ φωνεῖ γράμμασιν πρήσω πόλιν.
- [435] τοιῷδε φωτὶ πέμπε— τίς ξυστήσεται,
- [436] τίς ἄνδρα κομπάζοντα μὴ τρέσας μενεῖ;
- [437] [Ἐτεοκλής]: καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.
- [438] τῶν τοι ματαίων ἀνδράσιν φρονημάτων
- [439] ἢ γλῶσσ' ἀληθὲς γίγνεται κατήγορος·
- [440] Καπανεὺς δ' ἀπειλεῖ, δρᾶν παρεσκευασμένος,
- [441] θεοὺς ἀτίζων, κάπογυμνάζων στόμα
- [442] χαρᾷ ματαίᾳ θνητὸς ὦν εἰς οὐρανὸν
- [443] πέμπει γεγωναὶ Ζηνὶ κυμαίνοντ' ἔπη·
- [444] πέποιθα δ' αὐτῷ ξὺν δίκῃ τὸν πυρφόρον
- [445] ἥξειν κεραυνόν, οὐδὲν ἐξηκασμένον
- [446] μεσημβρινοῖσι θάλαπεςιν τοῖς ἡλίου.
- [447] ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ, κεῖ στόμαργός ἐστ' ἄγαν,
- [448] αἰθῶν τέτακται λῆμα, Πολυφόντου βία,
- [449] φερέγγυον φρούρημα, προστατηρίας
- [450] Ἀρτέμιδος εὐνοίαισι σύν τ' ἄλλοις θεοῖς.
- [451] λέγ' ἄλλον ἄλλαις ἐν πύλαις εἰληχότα.
- [452] [Χορός]: ὅλοιθ' ὃς πόλει μεγάλ' ἐπεύχεται,
- [453] κεραυνοῦ δέ νιν βέλος ἐπισχέθωι,

- [454] πρὶν ἐμὸν ἐσθορεῖν δόμον, πωλικῶν
- [455] θ' ἐδωλίων ὑπερκόπῳ
- [456] δορί ποτ' ἐκλαπάξαι.
- [457] [Ἄγγελος]: καὶ μὴν τὸν ἐν τεῦθεν λαχόντα πρὸς πύλαις
- [458] λέξω· τρίτῳ γὰρ ἔτεό κ' ἔτι τρίτος πάλος
- [459] ἐξ ὑπτίου ἤδη σεν εὐχάλκου κράνους,
- [460] πύλαισι Νηίστησι προσβαλεῖν λόχον.
- [461] ἵππους δ' ἐν ἀμυκτῆρσιν ἐμβριμωμένας
- [462] δινεῖ, θελούσας πρὸς πύλαις πεπτωκέναι.
- [463] φιμοὶ δὲ συρίζουσι βάμβαρον τρόπον,
- [464] μυκτηροκόμποις πνεύμασιν πληροῦμενοι.
- [465] ἐσχημάτιστα δ' ἀσπίς οὐ σμικρὸν τρόπον·
- [466] ἀνὴρ ὀπλίτης κλίμακος προσαμβάσεις
- [467] στείχει πρὸς ἐχθρῶν πύργον, ἐκπέρσαι θέλων.
- [468] βοᾷ δὲ χοῦτος γραμμάτων ἐν ξυλλαβαῖς,
- [469] ὥς οὐδ' ἂν Ἄρης σφ' ἐκβάλοι πυργωμάτων.
- [470] καὶ τῷδε φωτὶ πέμπε τὸν φερέγγυον
- [471] πόλεως ἀπείργειν τῇσδε δούλιον ζυγόν.
- [472] [Ἐτεοκλής]: πέμποιμ' ἂν ἥδη τόνδε, σὺν τύχῃ δέ τῳ·
- [473] καὶ δὴ πέπεμπται κόμπον ἐν χεροῖν ἔχων,
- [474] Μεγαρεύς, Κρέοντος σπέρμα τοῦ σπαρτῶν γένους,
- [475] ὃς οὐ τι μάργων ἱππικῶν φρυαγμάτων
- [476] βρόμον φοβηθεὶς ἐκ πυλῶν χωρήσεται,

- [477] ἀλλ' ἢ θανῶν τροφεῖα πληρώσει χθονί,
- [478] ἢ καὶ δού' ἄνδρε καὶ πόλισμ' ἐπ' ἀσπίδος
- [479] ἑλὼν λαφύροις δῶμα κοσμήσει πατρός.
- [480] κόμπαζ' ἐπ' ἄλλω, μηδέ μοι φθόνει λέγων.
- [481] [Χορός]: ἐπεύχομαι τῷδε μὲν εὐτυχεῖν, ἰὼ
- [482] πρόμαχ' ἐμῶν δόμων, τοῖσι δὲ δυστυχεῖν.
- [483] ὥς δ' ὑπέραυχα βάζουσιν ἐπὶ πτόλει
- [484] μαινομένα φρενί, τῶς νιν
- [485] Ζεὺς νεμέτωρ ἐπίδοι κοταίνων.
- [486] [Ἄγγελος]: τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
- [487] Ὅγκας Ἀθάνας, ξὺν βοῇ παρίσταται,
- [488] ἵππομέδοντος σχῆμα καὶ μέγας τύπος.
- [489] ἄλλω δὲ πολλήν, ἀσπίδος κύκλον λέγω,
- [490] ἔφριξα δινήσαντος· οὐκ ἄλλως ἔρῳ.
- [491] ὁ σηματουργὸς δ' οὐ τις εὐτελὴς ἄρ' ἦν
- [492] ὅστις τόδ' ἔργον ὥπασεν πρὸς ἀσπίδι,
- [493] Τυφῶν' ἰέντα πύρπνοον διὰ στόμα
- [494] λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.
- [495] ὄφρων δὲ πλεκτάναισι περίδρομον κύτος
- [496] προσηδάφισται κοιλογάστορος κύκλου.
- [497] αὐτὸς δ' ἐπηλάλαξεν, ξνθεος δ' Ἄρει
- [498] βακχᾶ πρὸς ἀλκὴν Θυιᾶς ὥς φόβον βλέπων.
- [499] τοιοῦδε φωτὸς πεῖραν εὔφυλακτέον.

- [500] Φόβος γὰρ ἤδη πρὸς πύλαις κομπάζεται.
- [501] [Ἐτεοκλής]: πρῶτον μὲν Ὅγκ᾽ Παλλὰς, ἥτ' ἀγχίπτολις,
- [502] πύλαισι γείτων, ἀνδρὸς ἐχθαίρουσ' ὕβριν,
- [503] εἴρξει νεοσσῶν ὥς δράκοντα δύσχιμον.
- [504] Ὑπέρβιος δέ, κεδνὸς Οἴνοπος τόκος,
- [505] ἀνὴρ κατ' ἀνδρα τοῦτον ἠρέθη, θέλων
- [506] ἐξιστοῦν μοῖραν ἐν χρεῖα τύχης,
- [507] οὔτ' εἶδος οὔτε θυμὸν οὐδ' ὅπλων σχέσιν
- [508] μωμητὸς, Ἐρμῆς δ' εὐλόγως ξυνήγαγεν.
- [509] ἐχθρὸς γὰρ ἀνὴρ ἀνδρὶ τῷ ξυστήσεται,
- [510] ξυνοίσετον δὲ πολεμίους ἐπ' ἀσπίδων
- [511] θεοῦς· ὁ μὲν γὰρ πύρπνοον Τυφῶν' ἔχει,
- [512] Ὑπερβίω δὲ Ζεὺς πατὴρ ἐπ' ἀσπίδος
- [513] σταδαῖος ἦσται, διὰ χερὸς βέλος φλέγων.
- [514] κοῦπω τις εἶδε Ζῆνά που νικῶμενον.
- [515] τοιάδε μέντοι προσφίλει δαιμόνων.
- [516] πρὸς τῶν κρατούντων δ' ἐσμέν, οἱ δ' ἥσσω μένων,
- [517] εἰ Ζεὺς γε Τυφῶ καρτερώτερος μάχη.
- [518] Ὑπερβίω τε πρὸς λόγον τοῦ σήματος
- [519] εἰκὸς δὲ πράξειν ἀνδρας ὧδ' ἀντιστάτας,
- [520] σωτὴρ γένοιτ' ἂν Ζεὺς ἐπ' ἀσπίδος τυχών.
- [521] [Χορός]: πέποιθα δὴ τὸν Διὸς ἀντίτυπον ἔχοντ'
- [522] ἄφιλον ἐν σάκει τοῦ χθονίου δέμας

- [523] δαίμονος, ἐχθρὸν εἰκασμα βροτοῖς τε καὶ
- [524] δαροβίοισι θεοῖσιν,
- [525] πρόσθε πυλᾶν κεφαλὰν ἰάψειν.
- [526] [Ἄγγελος]: οὕτως γένοιτο. τὸν δὲ πέμπτον αὖ λέγω,
- [527] πέμπταισι προσταχθέντα Βορραῖαις πύλαις,
- [528] τύμβον κατ' αὐτὸν Διογενοῦς Ἀμφίονος·
- [529] ὅμνυσιν δ' αἰχμὴν ἦν ἔχει μάλλον θεοῦ
- [530] σέβειν πεποιθὼς ὁμμάτων θ' ὑπέρτερον,
- [531] ἧ μὴν λαπάξειν ἄστρῳ Καδμείων βίῃ
- [532] Διός· τόδ' αὖ δ᾽ ἀμνηστὸς ἐξ ὄρεσκού
- [533] βλάστημα καλλίπρωρον, ἀνδρόπαις ἀνὴρ·
- [534] στεῖχει δ' ἱούλος ἄρτι διὰ παρηίδων,
- [535] ὥρας φυοῦσης, ταρφὺς ἀντέλλουσα θορίζ.
- [536] ὁ δ' ὤμῳ, οὗτι παρθένων ἐπώνυμον,
- [537] φρόνημα, γοργὸν δ' ὅμ' ἔχων, προσίσταται.
- [538] οὐ μὴν ἀκόμπαστός γ' ἐφίσταται πύλαις·
- [539] τὸ γὰρ πόλεως ὀνειδος ἐν χαλκῇ λάτῳ
- [540] σάκει, κυκλωτῶ σώματος προβλήματι,
- [541] Σφίγγ' ὠμόσιτον προσημηχανημένην
- [542] γόμφους ἐνώμα, λαμπρὸν ἐκ κρουστον δέμας,
- [543] φέρει δ' ὑφ' αὐτῇ φῶτα Καδμείων ἕνα,
- [544] ὥς πλεῖστ' ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἰάπτεσθαι βέλη.
- [545] ἐλθὼν δ' ἔοικεν οὐ καπηλεύσειν μάχην,

- [546] μακρᾶς κελεύθου δ' οὐ καταισχυνεῖν πόρον,
- [547] ὁ Παρθενοπαῖος Ἀρκάς· ὁ δὲ τοιοῦδ' ἀνὴρ
- [548] μέτοικος, Ἄργει δ' ἐκτίνων καλὰς τροφάς,
- [549] πύργους ἀπειλεῖ τοῖσδ' ἃ μὴ κραίνοι θεός.
- [550] [Ἑτεοκλής]: εἰ γὰρ τύχοιεν ὧν φρονοῦσι πρὸς θεῶν,
- [551] αὐτοῖς ἐκείνοις ἀνοσίοις κομπάσασιν·
- [552] ἧ τᾶν πανώλεις παγκάκως τ' ὀλοίατο.
- [553] ἔστιν δὲ καὶ τῷδ', ὃν λέγεις τὸν Ἀρκάδα,
- [554] ἀνὴρ ἄκομπος, χεῖρ δ' ὀρᾷ τὸ δράσιμον,
- [555] Ἄκτωρ ἀδελφὸς τοῦ πάρος λελεγμένου·
- [556] ὃς οὐκ ἔασει γλῶσσαν ἐργμάτων ἄτερ
- [557] ἔσω πυλῶν ῥέουσαν ἀλδαίνειν κακά,
- [558] οὐδ' εἰσαμείψαι θηρὸς ἐχθίστου δάκους
- [559] εἰκὼ φέροντα πολεμίας ἐπ' ἀσπίδος·
- [560] ἧ ἔωθεν εἴσω τῷ φέροντι μέμψεται,
- [561] πυκνοῦ κροτησμοῦ τυγχάνουσ' ὑπὸ πτόλιν.
- [562] θεῶν θελόντων τᾶν ἀληθεύσαιμ' ἐγώ.
- [563] [Χορός]: ἱκνεῖται λόγος διὰ στηθέων,
- [564] τριχὸς δ' ὀρθίας πλόκαμος ἵσταται,
- [565] μεγάλα μεγαληγόρων κλυούσῃ
- [566] ἀνοσίων ἀνδρῶν. εἶθε γὰρ θεοὶ
- [567] τοῦδ' ὀλέσειαν ἐν γῇ.
- [568] [Ἄγγελος]: ἔκτον λέγοιμ' ἂν ἄνδρα σωφρονέστατον,

- [569] ἀλκήν τ' ἄριστον μάντιν, Ἀμφιάρεω βίαν·
- [570] Ὅμολωίσιν δὲ πρὸς πύλαις τεταγμένος
- [571] κακοῖσι βάζει πολὺν Τυδέωσ βίαν·
- [572] τὸν ἀνδροφόντην, τὸν πόλεως ταρακτορα,
- [573] μέγιστον Ἄργει τῶν κακῶν διδάσκαλον,
- [574] Ἐρινύος κλητῆρα, πρόσπολον φόνου,
- [575] κακῶν τ' Ἀδράστω τῶνδε βουλευτήριον.
- [576] καὶ τὸν σὸν αὖθις προσθροῶν ὁμόσπορον,
- [577] ἐξυπτιάζων ὄμμα, Πολυνείκους βίαν,
- [578] δῖς τ' ἐν τελευτῇ τοῦ νομ' ἐνδατούμενος,
- [579] καλεῖ. λέγει δὲ τοῦτ' ἕπος διὰ στόμα·
- [580] ἦ τοῖον ἔργον καὶ θεοῖσι προσφιλές,
- [581] καλὸν τ' ἀκοῦσαι καὶ λέγειν μεθυστέροις,
- [582] πόλιν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
- [583] πορθεῖν, στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβεβληκότα;
- [584] μητρός τε πηγὴν τίς κατασβέσει δίκη;
- [585] πατρίς τε γαῖα σῆς ὑπὸ σπουδῆς δορὶ
- [586] ἀλοῦσα πῶς σοι ξύμμαχος γενήσεται;
- [587] ἔγωγε μὲν δὴ τήνδε πιανῶ χθόνα,
- [588] μάντις κεκευθὼς πολέμιας ὑπὸ χθονός.
- [589] μαχώμεθ', οὐκ ἄτιμον ἐλπίζω μόρον.
- [590] τοιαῦθ' ὁ μάντις ἀσπίδ' εὐκήλως ἔχων
- [591] πάγχαλκον ἤῤῥα σῆμα δ' οὐκ ἐπὶν κύκλω.

- [592] οὐ γὰρ δοκεῖν ἄριστος, ἀλλ' εἶναι θέλει,
- [593] βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
- [594] ἔξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευμάτα.
- [595] τούτῳ σοφούς τε καὶ γαθούς ἀντηρέτας
- [596] πέμπειν ἐπαινώ. δεινὸς δὲ θεοὺς σέβει.
- [597] [Ἐτεοκλής]: φεῦ τοῦ ξυναλλάσσοντος ὄρνιθος βροτοῖς
- [598] δίκαιον ἄνδρα τοῖσι δυσσεβεστέροις.
- [599] ἐν παντὶ πράγῃ δ' ἔσθ' ὁμιλίας κακῆς
- [600] κάκιον οὐδέν, καρπὸς οὐ κομιστέος.
- [601] ἄτης ἄρουρα θάνατον ἐκκαρπίζεται.
- [602] ἦ γὰρ ξυνεισβάς πλοῖον εὐσεβῆς ἀνὴρ
- [603] ναύταισι θερμοῖς καὶ πανουργία τινι
- [604] ὄλωλεν ἀνδρῶν σὺν θεοπτύστῳ γένει,
- [605] ἦ ξὺν πολίταις ἀνδράσιν δίκαιος ὦν
- [606] ἐχθροξένοις τε καὶ θεῶν ἀμνήμοσιν,
- [607] ταύτοῦ κυρήσας ἐκδίκως ἀγρεύματος,
- [608] πληγεῖς θεοῦ μάστιγι παγκοίνῳ ῥάμῃ.
- [609] οὕτως δ' ὁ μάντις, υἱὸν Οἰκλέους λέγω,
- [610] σώφρων δίκαιος ἀγαθὸς εὐσεβῆς ἀνὴρ,
- [611] μέγας προφήτης, ἀνοσίῳσι συμμιγείς
- [612] θρασυστόμοισιν ἀνδράσιν βίᾳ φρενῶν,
- [613] τείνουσι πομπὴν τὴν μακρὰν πάλιν μολεῖν,
- [614] Διὸς θέλοντος ξυγκαθελκυσθήσεται.

- [615] δοκῶ μὲν οὖν σφε μηδὲ προσβαλεῖν πύλαις
- [616] οὐχ ὥς ἄθυμος οὐδὲ λήματος κάκῃ,
- [617] ἀλλ' οἷδεν ὥς σφε χρὴ τελευτῆσαι μάχῃ,
- [618] εἰ καρπὸς ἔσται θεσφάτοισι Λοξίου.
- [619] φιλεῖ δὲ σιγαῖν ἢ λέγειν τὰ καίρια.
- [620] ὁμως δ' ἐπ' αὐτῷ φῶτα, Λασθένους βίαν,
- [621] ἐχθρόξενον πυλωρὸν ἀντιτάξομεν,
- [622] γέροντα τὸν νοῦν, σάρκα δ' ἡβῶσαν φύει,
- [623] ποδῶκες ὅμμα, χεῖρα δ' οὐ βραδύνεται
- [624] παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ.
- [625] θεοῦ δὲ δῶρὸν ἔστιν εὐτυχεῖν βροτούς.
- [626] [Χορός]: κλύοντες θεοὶ δικαίας λιτὰς
- [627] ἀμετέρας τελεῖθ', ὥς πόλις εὐτυχῇ,
- [628] δορίπονα κάκ' ἐκτρέποντες ἐς γᾶς
- [629] ἐπιμόλους· πύργων δ' ἔκτοθεν βαλὼν
- [630] Ζεὺς σφε κάνοι κεραυνῶ.
- [631] [Ἄγγελος]: τὸν ἔβδομον δὴ τόνδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις
- [632] λέξω, τὸν αὐτοῦ σοῦ κασίγνητον, πόλει
- [633] οἷας ἀρᾶται καὶ κατεύχεται τύχας·
- [634] πύργοις ἐπεμβὰς κάπικηρυχθεῖς χθονί,
- [635] ἀλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιακχάσας,
- [636] σοὶ ξυμφέρεισθαι καὶ κτανὼν θανεῖν πέλας,
- [637] ἢ ζῶντ' ἀτιμαστήρα τῶς ἀνδρῆλάτην

- [638] φυγῇ | τὸν αὐτὸν τόνδε | τεῖσασθαι | τρόπον.
- [639] τοιαῦτ' | αὐτεῖ καὶ | θεοὺς | γενεθλίους |
- [640] καλεῖ | πατρώας γῆς | ἐποπτήρας | λιτῶν |
- [641] τῶν ὧν | γενέσθαι | πᾶν | χυ Πολυνείκους | βία.
- [642] ἔχει | δὲ καὶ | νοπηγὲς | εὐκυκλον | σάκος |
- [643] διπλοῦν | τε σῆμα | προσημενηχανημένον.
- [644] χρυσήλατον | γὰρ ἄνδρα | τευχιστὴν | ἰδεῖν |
- [645] ἄγει | γυνή | τις σωφρόνως | ἡγουμένη.
- [646] Δίκη | δ' ἄρ' εἰναί φησιν, | ὥς | τὰ γράμματα |
- [647] λέγει | κατὰξω δ' ἄνδρα | τόνδε καὶ | πόλιν |
- [648] ἔξει | πατρώων δωμάτων | τ' ἐπιστροφάς.
- [649] τοιαῦτ' | ἐκείνων ἐστὶ τὰ ξευρήματα.
- [650] σὺ δ' αὐτὸς ἤδη γινώθι τίνα | πέμπειν | δοκεῖ.
- [651] ὥς οὐ ποτ' ἄνδρὶ τῷδε | κηρυκεμάτων |
- [652] μέμψη, | σὺ δ' αὐτὸς γινώθι | ναυκληρεῖν | πόλιν.
- [653] [Ἐτεοκλής]: ὦ θεομανές | τε καὶ | θεῶν | μέγα | στύγος,
- [654] ὦ πανδάκρυτον ἄμὸν Οἰδίπου | γένος.
- [655] ὦμοι, | πατρὸς | δὴ νῦν | ἀραὶ | τελεσφόροι.
- [656] ἀλλ' οὐτε κλαίειν οὐτ' | ὀδύρεσθαι | πρέπει,
- [657] μὴ καὶ | τεκνωθῇ | δυσφορώτερος | γόος.
- [658] ἐπὶ νόμῳ | δὲ κάρτα, | Πολυνείκει | λέγω,
- [659] τάχ' εἰσόμεσθα τοῦπίσημ' | ὅποι | τελεῖ,
- [660] εἴ νιν | κατὰξει | χρυσότευκτα | γράμματα |

- [661] ἐπ' ἀσπίδος φλύοντα σὺν φοίτῳ φρενῶν.
- [662] εἰ δ' ἢ Διὸς παῖς παρθένος Δίκη παρῆν
- [663] ἔργοις ἐκεῖνου καὶ φρεσίν, τάχ' ἂν τόδ' ἦν.
- [664] ἀλλ' οὔτε νιν φυγόντα μητρόθεν σκότον,
- [665] οὔτ' ἐν τροφαῖσιν, οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,
- [666] οὔτ' ἐν γενεῖου ξυλλογῇ τριχώματος,
- [667] Δίκη προσεῖδε καὶ κατηξιώσατο.
- [668] οὐδ' ἐν πατρώας μῆν χθονὸς κακουχία
- [669] οἴμαι νιν αὐτῷ νῦν παραστατεῖν πέλας.
- [670] ἧ δῆτ' ἂν εἴη πανδίκως ψευδώνυμος
- [671] Δίκη, ξυνοῦσα φωτὶ παντόλμῳ φρένας.
- [672] τούτοις πεποιθὼς εἴμι καὶ ξυστήσομαι
- [673] αὐτός· τίς ἄλλος μάλλον ἐνδικώτερος;
- [674] ἄρχοντί τ' ἄρχων καὶ κασιγνήτῳ κάσις,
- [675] ἐχθρὸς σὺν ἐχθρῷ στήσομαι. φέρ' ὥς τάχος
- [676] κνημίδας, αἰχμῆς καὶ πέτρων προβλήματα.
- [677] [Χορός]: μή, φίλτατ' ἀνδρῶν, Οἰδίπου τέκος, γένῃ
- [678] ὀργὴν ὁμοῖος τῷ κάκιστ' αὐδωμένῳ.
- [679] ἀλλ' ἄνδρας Ἀργεῖοισι Καδμείους ἄλλις
- [680] ἐς χεῖρας ἐλθεῖν· αἶμα γὰρ καθάρσιον.
- [681] ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ὧδ' αὐτοκτόνος,
- [682] οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος.
- [683] [Ἑτεοκλής]: εἴπερ κακὸν φέροι τις, αἰσχύνῃς ἄτερ

[684] ἔστω· μόνον γὰρ κέρδος ἐν τεθνηκόσι·
 [685] κακῶν δὲ καὶ σχρῶν οὐτιν' εὐκλείαν ἐρεῖς.

Stasimon

[686] [Χορός]: τί μέμονας, τέκνον; μή τί σε θυμοπληθής
 [687] δορίμαργος ἄτα φερέτω· κακοῦδ'
 [688] ἔκβαλ' ἔρωτος ἀρχάν.
 [689] [Ἐτεοκλής]: ἐπεὶ τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός,
 [690] ἵτω κατ' οὖρον κύμα Κωκυτοῦ λαχόν
 [691] Φοίβω στυγῇ θέν πᾶν τὸ Λαΐου γένος.
 [692] [Χορός]: ὠμοδακῆς σ' ἄγαν ἵμερος ἐξοτρύνει
 [693] πικρόκαρπον ἀνδροκτασίαν τελεῖν
 [694] αἵματος οὐ θεμιστοῦ.
 [695] [Ἐτεοκλής]: φίλου γὰρ ἐχθρά μοι πατὴρ τάλαιν' ἀρὰ
 [696] ξηροῖς ἀκλαύτοις ὄμμασιν προσιζάνει,
 [697] λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου.
 [698] [Χορός]: ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου· κακὸς οὐ κεκλήσῃ
 [699] βίον εὖ κυρήσας· μελάναιγες οὐκ
 [700] εἶσι δόμων Ἑρινύς, ὅταν ἐκ χερῶν
 [701] θεοὶ θυσίαν δέχωνται;
 [702] [Ἐτεοκλής]: θεοῖς μὲν ἦδη πως παρημελήμεθα,
 [703] χάρις δ' ἀφ' ἡμῶν ὀλομένων θαυμάζεται·
 [704] τί οὖν ἔτ' ἂν σαίνουμεν ὀλέθριον μόρον;

[705] [Χορός]: νῦν ὅτε σοι παρέστακεν· ἐπεὶ δαίμων

[706] λήματος ἐν τροπαίᾳ χρονίᾳ μεταλλᾶστος

[707] ἴσως ἂν ἔλθοι θελεμωτέρῳ

[708] πνεύματι· νῦν δ' ἔτι ζεῖ.

[709] [Ἑτεοκλής]: ἐξέζεσεν γὰρ οἰδίπου κατεύματα·

[710] ἄγαν δ' ἀληθεῖς ἐνυπνίων φαντασμάτων

[711] ὄψεις, πατρῶων χρημάτων δατήριοι.

[712] [Χορός]: πιθοῦ γυναιξί, καί περ οὐ στέργων ὅμως.

[713] [Ἑτεοκλής]: λέγοιτ' ἂν ὦν ἄνητις· οὐδὲ χρὴ μακράν.

[714] [Χορός]: μὴ 'λθῆς ὁδοῦς σὺ τάσδ' ἐφ' ἐβδόμαις πύλαις.

[715] [Ἑτεοκλής]: τεθηγμένον τοί μ' οὐκ ἀπαμβλυνεῖς λόγῳ.

[716] [Χορός]: νίκην γε μέντοι καὶ κακὴν τιμᾶ θεός.

[717] [Ἑτεοκλής]: οὐκ ἄνδρ' ὀπλίτην τοῦτο χρὴ στέργειν ἕπος.

[718] [Χορός]: ἀλλ' αὐτάδελφον αἵμα δρέψασθαι θέλεις;

[719] [Ἑτεοκλής]: θεῶν διδόντων οὐκ ἂν ἐκφύγοις κακά.

Strophe 1

[720] [Χορός]: πέφρικα τὰν ὠλεσίοικον

[721] θεόν, οὐ θεοῖς ὅμοιαν,

[722] παναλαθῆ κακόμαντιν

[723] πατρὸς εὐκταίαν Ἑρινὺν

[724] τελέσαι τὰς περιθύμους

[725] κατάρας οἰδιπόδα βλαψίφρονος·

[726] παιδολέτωρ δ' ἔρις ἅδ' ὀτρύνει.

Antistrophe 1

[727] [Χορός]: ξένος δὲ κλήρους ἐπινωμᾷ,

[728] Χάλυβος Σκυθᾶν ἄποικος,

[729] κτεάνων χρηματοδαίτας

[730] πικρός, ὠμόφρων σίδαρος,

[731] χθόνα ναίειν διαπήλας,

[732] ὀπόσαν καὶ φθιμένοισιν κατέχειν,

[733] τῶν μεγάλων πεδίων ἀμοίρους.

Strophe 2

[734] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως

[735] αὐτοδάικτοι θάνωσι,

[735b] καὶ γαῖα κόνις

[737] πῖη μελαμπαγὲς αἷμα φοίνιον,

[738] τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,

[739] τίς ἂν σφε λούσειεν; ὦ πόνοι δόμων

[741] νέοι παλαιοῖσι συμμιγεῖς κακοῖς.

Antistrophe 2

[742] [Χορός]: παλαιγενῇ γὰρ λέγω

[743] παρβασίαν ὠκύποινον,

[743b] αἰῶνα δ' ἔς τρίτον

[745] μένειν, Ἀπόλλωνος εὖτε Λαῖος

[746] βίᾱ, τρὶς εἰπόντος ἐν|
 [747] μεσομφάλοις Πυθικοῖς χρηστηρίοις|
 [749] θνᾶσκοντα γέννας ἄτερ σῶζειν πόλιν,

Strophe 3

[750] [Χορός]: κρατηθεῖς δ' ἐκ φίλων ἀβουλιᾶν|
 [751] ἐγείνατο μὲν μόρον αὐτῷ,
 [752] πατροκτόνον Οἰδιπόδαν,
 [753] ὅστε ματρὸς ἀγνὰν|
 [754] σπείρας ἄρουραν, ἵν' ἐτράφη,
 [755] ῥίζαν αἱματόεσσαν|
 [756] ἔτλα· παράνοια συνᾶγε
 [757] νυμφίους φρενώλεις.

Antistrophe 3

[758] [Χορός]: κακῶν δ' ὥσπερ θάλασσα κῦμ' ἄγει·
 [759] τὸ μὲν πίτνον, ἄλλο δ' αἰεῖρει|
 [760] τρίχαλον, ὃ καὶ περὶ πρύμνῳ|
 [761] πόλεως καχλάζει.
 [762] μεταξὺ δ' ἀλκὰ δι' ὀλίγου|
 [763] τείνει, πύργος ἐν εὐρεῖ.
 [764] δέδοικα δὲ σὺν βασιλεῦσι|
 [765] μὴ πόλις δαμασθῇ.

Strophe 4

[766] [Χορός]: τελειᾶν γὰρ παλαιφάτων ἄρᾶν
[767] βαρεῖαι καταλλαγαί·
[768] τὰ δ' ὅλο' οὐ παρέρχεται.
[769] πρόπρυμνα δ' ἐκβολὰν φέρει
[770] ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν
[771] ὄλβος ἄγαν παχυνθείς.

Antistrophe 4

[772] [Χορός]: τίν' ἀνδρῶν γὰρ τοσόνδ' ἐθαύμασαν
[773] θεοὶ καὶ ξυνέστιοι
[774] πολύβατός τ' ἀγῶν βροτῶν,
[775] ὅσον τότ' Οἰδίπουν τίον,
[776] τὰν ἀρπαξάνδραν
[777] κῆρ' ἀφελόντα χώρας;

Strophe 5

[778] [Χορός]: ἐπεὶ δ' ἀρτίφρων
[779] ἐγένετο μέλεος ἀθλίων
[780] γάμων, ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν
[781] μαινομένα κραδίᾳ
[782] δίδυμα κάκ' ἐτέλεσεν·
[783] πατροφόνω χερὶ τῶν
[784] κρεισσοτέκνων ὁμμάτων ἐπλάγχθη·

Antistrophe 5

- [785] [Χορός]: τέκνοις δ' ἀγρίας
- [786] ἐφῆ|κεν ἐπὶ|κότους τροφᾶς,
- [787] αἰαῖ, |πικρο|γλώσσους ἀράς,
- [788] καί σφε|σιδαρονόμῳ|
- [789] διὰ|χερὶ ποτε|λαχεῖν|
- [790] κτήματα· νῦν δὲ|τρέω|
- [791] μὴ|τελέσῃ|καμψίπους Ἑρινύς.
- [792] [Ἄγγελος]: θαρσεῖ|τε, παῖ|δες μη|τέρων|τεθραμμέναι.
- [793] πόλις|πέφευ|γεν ἥ|δε δού|λιον|ζυγόν·
- [794] πέπτω|κεν ἄν|δρῶν|ὁ βρίμω|ν κομπά|σματα·
- [795] πόλις|δ' ἐν|εὐ|δίᾳ|τε καὶ|κλυδω|νίου|
- [796] πολλαῖ|σι πλη|γαῖς ἄντ|λον οὐκ|ἐδέ|ξατο.
- [797] στέγει|δὲ πύρ|γος, καὶ|πύλας|φερεγ|γύοις|
- [798] ἐφρα|ξάμε|σθα μονο|μάχοι|σι προ|στάταις·
- [799] καλῶς|ἔχει|τὰ πλεῖ|στ', ἐν|ἑξ|πυλώ|μασι·
- [800] τὰς δ' ἐ|βδόμας|ὁ σε|μνὸς ἐ|βδομα|γέτης|
- [801] ἄναξ|Ἀπόλ|λων εἴ|λετ', Οἰ|δίπου|γένει|
- [802] κραίνων|παλαι|ὰς Λα|ΐου|δυσβου|λίας.
- [803] [Χορός]: τί δ' ἔ|στι πρᾶγ|μα νεό|κοτον|πόλει|πλέον;
- [804] [Ἄγγελος]: πόλις|σέσω|σται· βασι|λέες|δ' ὁμό|σποροι—
- [805] [Χορός]: τίνας; τί δ' εἴ|πας; παρα|φρονῶ|φόβῳ|λόγου.
- [806] [Ἄγγελος]: φρονοῦ|σα νῦν|ἄκου|σον· Οἰ|δίπου|τόκοι|

[807] [Χορός]: οἷ | γῶ | τάλαι | να, μάν | τις εἰ | μὶ τῶν | κακῶν.

[808] [Ἄγγελος]: οὐδ' | ἀμ | φιλέ | κτωσ μὴν | κατε | σποδη | μένοι—

[809] [Χορός]: ἐκεῖ | θι | κεί | σθον; | βαρέ | α δ' οὖν | ὅμως | φράσσον.

[810] [Ἄγγελος]: ἄνδρες | τεθνᾶ | σιν ἐκ | χερῶν | αὐτο | κτόνων.

[811] [Χορός]: οὕτως | ἀδελ | φαῖς χερ | σὶν ἢ | ναίρονθ' | ἅμα;

[812] οὕτως | ὁ δαί | μων | κοινὸς ἦν | ἀμφοῖν | ἄγαν.

[813] αὐτὸς | δ' ἀνα | λοῖ | δῆ | τα δύ | σποτμον | γένος.

[814] τοιαῦ | τα χαί | ρειν καὶ | δακρύ | εσθαι | πάρα.

[815] πόλιν | μὲν εὖ | πράσσου | σαν, οἱ | δ' ἐπι | στάται,

[816] δισσῶ | στρατη | γῶ, διέ | λαχον | σφυρη | λάτῳ

[817] Σκύθη | σιδή | ρῳ κτη | μάτων | παμψη | σίαν.

[818] ἔξου | σι δ' ἦν | λάβω | σιν ἐν | ταφῇ | χθονός,

[819] πατὴρ | κατ' εὐ | χὰς δυ | σπότημω | φορού | μενοι.

[820] [πόλις | σέσω | σται· | βασι | λέοιν | δ' ὁμο | σπόροι·]

[821] πέπω | κεν αἶ | μά | γαῖ' | ὑπ' ἀλ | λήλων | φόνῳ.

Stasimon

[822] [Χορός]: ὦ | μεγά | λε Ζεῦ | καὶ | πολι | οὔχοι |

[823] δαίμονες, | οἱ δὲ | Κάδμου | πύργους |

[824] τούσδε | ῥύ | εσθε,

[825] πότερον | χαίρω | κάπολο | λύξω |

[826] πόλεως | ἀσινεῖ | σωτῇ | ρι.

[827] ἢ τοὺς | μογεροὺς | καὶ | δυσ | δαίμονας |

[830] ἀτέκνους | κλαύσω | πολεμά|ρχους;

[831] οἱ δ᾽ ἦτ' | ὀρθῶς | κατ' ἐπὶ | νυμῖαν

[832] καὶ πολυ|νικεῖς

[832b] ὦλοντ' | ἀσεβεῖ | διανοί|α.

Strophe 1

[833] [Χορός]: ὦ μέ|λαινα | καὶ τε|λεία | γένεος | Οἰδί|που τ' ἀρά,

[834] κακόν | με καρ|δίαν | τι περι|πίτνει | κρύος.

[835] ἔτευξα τύμβῳ μέλος

[836] Θυιάς αἵματοσταγεῖς

[837] νεκροὺς | κλύου|σα δυ|σμήρως

[838] θανόν|τας· ἦ | δύσορ|νις ἄ||δε

[839] ξυναυλία δορός.

Antistrophe 1

[840] [Χορός]: ἐξέ|πραξεν, | οὐδ' ἀ|πειπεν | πατρόθεν | εὐκταί|α φάτις.

[842] βουλαὶ | δ' ἄπι|στοι Λα|ΐου | διήρ|κεσαν.

[843] μέριμνα δ' ἀμφὶ πτόλιν.

[844] θέσφατ' οὐκ ἀμβλύνεται.

[845] ἰὼ | πολύ|στονοι, | τόδ' ἡρ||γάσασθ

[846] ' ἄπι|στον· ἦλ|θε δ' αἰ||ακτὰ
Unglaubliches·
unbelievable·

[847] πήματ' οὐ λόγῳ.

[848] τάδ' αὐτόδη|λα, προὔ|πτος ἀγ|γέλου | λόγος.

[849] διπλαῖν | μερί|μναιν | διδύ|μα νῦν | ὀρῶ | κακά,

[850] αὐτοφόνονα, δίμορα τέλεα τάδε πάθη. τί φῶ;

[852] τί δ' ἄλλο γ' ἢ πόνοι πόνων ἐφέσται;

[854] ἀλλὰ γόνυ, ὦ φίλοι, κατ' οὖρον

[855] ἔρσεσέτ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν

[856] πίτυλον, ὃς αἰέν δι' Ἀχέροντ' ἀμείβεται

[857] τὰν ἄστολον μελάγκροκον θεωρίδα,

[858] τὰν ἀστιβῆ Παιῶνι, τὰν ἀνάλιον

[860] πάνδοκον εἰς ἀφανῆ τε χέρσον.

[861] ἀλλὰ γὰρ ἤκουσ' αἶδ' ἐπὶ πρᾶγος

[862] πικρὸν Ἀντιγόνη τ' ἠδ' Ἰσμήνη,

[863] θρῆνον ἀδελφοῖν· οὐκ ἀμφιβόλως

[864] οἴμαί σφ' ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων

[865] στηθέων ἥσειν ἄλγος ἐπάξιον.

[866] ἡμᾶς δὲ δίκη πρότερον φήμης

[867] τὸν δυσκέλαδόν θ' ὕμνον Ἑρινύος

[868] ἰαχεῖν Αἰδάτ'

[870] ἐχθρὸν παιᾶν' ἐπιμέλπειν.

[871] δυσάδελφόταται πασῶν ὀπόσαι

[872] στρόφον ἐσθῆσιν περιβάλλονται,

[873] κλαίω, στένομαι, καὶ δόλος οὐδεὶς

[874] μὴ κ φρενὸς ὀρθῶς με λιγαίνειν.

Strophe 2

[875] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δύσφρονες,
[876] φίλων ἄπισταί καὶ κακῶν ἀτρύμονες,
[877] δόμους πατρώους ἐλόντες
[878] μέλαιοι σὺν αἰχμᾶ.
[879] μέλαιοι δῆθ' οἷ μελέους θανάτους
[880] εὖροντο δόμων ἐπὶ λύμῃ.

Antistrophe 2

[881] [Χορός]: ἰὼ ἰὼ δωμάτων
[882] ἔρειψίτοιχοι καὶ πικρὰς μοναρχίας
[883] ἰδόντες, ἤδη διήλλαχθε
[885] σὺν σιδάρω.
[886] κάρτα δ' ἀληθῆ πατρὸς Οἰδιπόδα
[887] πότν' Ἐρινὺς ἐπέκρανεν.

Strophe 3

[888] [Χορός]: δι' εὐωνύμων τετυμμένοι,
[889] τετυμμένοι δῆθ', ὁμοσπλάγχνων
[890] τε πλευρωμάτων
[891] [Zelee ost]
[892] αἰαῖ δαιμόνιοι,
[893] αἰαῖ δ' ἀντιφόνων θανάτων ἀραί.
[895] διανταίαν λέγεις δόμοισι καὶ
[896] σώμασιν πεπλαγμένους,

[897] ἀναυδάτῳ μένει|
[898] ἀραΐῳ τ' ἐκ πατρὸς|
[899] οὐ διχόφρονι πότμῳ.

Antistrophe 3

[900] [Χορός]: διήκει δὲ καὶ πόλιν στόνος,|
[901] στένουσι πύργοι, στένει|
[902] πέδον φίλανδρον· μένει|
[903] κτέανα δ' ἐπιγόνους,|
[904] δι' ὧν αἰνομόροις,|
[905] δι' ὧν νεῖκος ἔβα θανάτου τέλος,|
[907] ἐμοιράσαντο δ' ὀξυκάρδιοι|
[908] κτήμαθ', ὥστ' ἴσον λαχεῖν,|
[909] διαλλακτῆρι δ' οὐκ|
[909b] ἀμεμφεῖα φίλοις,|
[910] οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης.

Strophe 4

[911] [Χορός]: σιδαρόπλακτοι μὲν ὧδ' ἔχουσιν,|
[912] σιδαρόπλακτοι δὲ τοὺς μένουσι,|
[913] τάχ' ἂν τις εἴποι, τίνες;|
[914] τάφων πατρώων λαχαί,|
[915] ἀχάεις δόμων μάλ' αὐτούς|
[916] προπέμπει δαϊκτῆρ

[917] γός αὐτόστονος, αὐτοπήμων,
 [918] δαϊόφρων, οὐ φιλογαθής,
 [919] ἐτύμως δακρυχέων ἐκ
 [920] φρενός, ἃ κλαιομένας μου
 [921] μινύθει τοῖνδε δυοῖν ἀνάκτιν.

Antistrophe 4

[922] [Χορός]: πάρεστι δ' εἰπεῖν ἐπ' ἀθλίοισιν
 [923] ὥς ἐρξάτην πολλὰ μὲν πολίτας,
 [924] ξένων τε πάντων στίχας
 [925] πολυφθόρους ἐν δαί.
 [926] δυσδαίμων σφιν ἅ τεκοῦσα
 [927] πρὸ πασᾶν γυναικῶν
 [928] ὀπόσαι τεκνογόνοι κέκληνται.
 [929] παῖδα τὸν αὐτᾶς πόσιν αὐτὰ
 [930] θεμένα τούσδ' ἔτεχ', οἱ δ' ὦδ'
 [931] ἐτελεύτασαν ὑπ' ἀλλαλλοφόνους
 [932] χερσὶν ὁμοσπόροισιν.

Strophe 5

[933] [Χορός]: ὁμόσποροι δῆτα καὶ πανώλεθροι,
 [934] διατομαῖς οὐ φίλαις,
 [935] ἔριδι μαινομένα,
 [936] νείκεος ἐν τελευτᾷ.

[937] πέπαιται δ' ἔχθος, ἐν δὲ γαίᾳ
 [938] ζόα φονορύτῳ
 [939] μέμικται· κάρτα δ' εἶσ' ὄμαιμοι.
 [940] πικρὸς λυτὴρ νεικέων ὁ πόντιος
 [941] ξεῖνος ἐκ πυρὸς συθεῖς
 [942] θακτὸς σίδαρος· πικρὸς δὲ χρημάτων
 [943] κακὸς δατητὰς Ἄρης ἀρὰν πατρώων
 [944] τιθεῖς ἀλαθῆ.

Antistrophe 5

[945] [Χορός]: ἔχουσι μοῖραν λαχόντες οἱ μέλαιοι
 [946] διοδότων ἀχθέων·
 [947] ὑπὸ δὲ σώματι γᾶς
 [948] πλοῦτος ἄβυσσος ἔσται.
 [949] ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες
 [950] πόνοισι γενεάν·
 [951] τελευταῖαι δ' ἐπηλάλαξαν
 [952] Ἄραϊ τὸν ὀξὺν νόμον, τετραμμένου
 [953] παντρόπῳ φυγᾷ γένους.
 [954] ἔστακε δ' Ἄτας τροπαῖον ἐν πύλαις,
 [955] ἐν αἷς ἐθείνοντο, καὶ δυοῖν κρατήσας
 [956] ἔληξε δαίμων.
 [957] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' ἔθανες κατὰ κτανών.

[958] δορὶ δ' ἔθανες

[960] μελεοπαθής.

[962] ἴτω δάκρυ.

[964] κατακτάς.

Strophe 6

[966] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[966b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[967] [Ἀντιγόνη]: μαίνεται γόοισι φρήν.

[968] [Ἰσμήνη]: ἐντὸς δὲ καρδία στένει.

[969] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάνδυσ τε σύ.

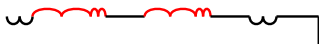
[970] [Ἰσμήνη]: σὺ δ' αὖτε καὶ πανάθλιε.

[971] [Ἀντιγόνη]: πρὸς φίλου ἔφθισο.

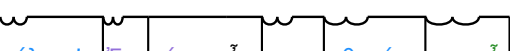
[972] [Ἰσμήνη]: καὶ φίλον ἔκτανες.

[973] διπλᾶ δ' ὀρᾶν

[975] [Ἀντιγόνη]: ἄχεα τῶνδε τάδ' ἐγγύθεν.

[976] [Ἰσμήνη]: πέλας ἀδελφέ' ἀδελφεῶν.

[977] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

[979] μέλαιν' Ἑρινύς, ἧ μεγασθενής τις εἴ.

Antistrophe 6

[980] [Ἀντιγόνη]: ἦέ.

[980b] [Ἰσμήνη]: ἦέ.

[981] [Ἀντιγόνη]: δυσθέατα πήματα

[982] [Ισμήνη]: ξδειξεν ἐκ φυγᾶς ἐμοί.

[983] [Ἀντιγόνη]: οὐδ' ἴκεθ' ὥς κατέκτανεν.

[984] [Ισμήνη]: σωθεῖς δὲ πνεῦμ' ἀπώλεσεν.

[985] [Ἀντιγόνη]: ὤλεσε δῆτ' ἄγαν

[986] [Ισμήνη]: καὶ τὸν ἐνόσφισεν.

[987] τάλαν πάθος.

[989] [Ἀντιγόνη]: δύστονα κῆδε' ὁμαίμονα.

[990] [Ισμήνη]: δίυγρα τριπάλτων πημάτων.

[991] [Χορός]: ἰὼ Μοῖρα βαρυδότειρα μογερά, πότνια τ' Οἰδίου σκιά,

[993] μέλαιν' Ἑρινύς, ἥ μεγασθενής τις εἴ.

[994] [Ἀντιγόνη]: σὺ τοί νιν οἷσθα διαπερών—

Epode

[995] [Ισμήνη]: σὺ δ' οὐδὲν ὕστερος μαθών—

[996] [Ἀντιγόνη]: ἐπεὶ κατῆλθες ἐς πόλιν,

[997] [Ισμήνη]: δορός γε τῷδ' ἀντηρέτας.

[998] [Ἀντιγόνη]: ὀλοᾶ λέγειν.

[999] [Ισμήνη]: ὀλοᾶ δ' ὀρᾶν.

[1000] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ πόνος—

[1001] [Ισμήνη]: ἰὼ κακά—

[1002] [Ἀντιγόνη]: δώμασι καὶ χθονί.

[1003] [Ισμήνη]: πρὸ πάντων δ' ἐμοί.

[1004] [Ἀντιγόνη]: καὶ τὸ πρόσω γ' ἐμοί.

- [1005] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δυστόνων κακῶν, ἄναξ.
- [1006] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ πάντα πολυπονώτατοι.
- [1007] [Ἰσμήνη]: ἰὼ ἰὼ δαιμονῶντες ἄτᾱ.
- [1008] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, ποῦ σφε θήσομεν χθονός;
- [1009] [Ἰσμήνη]: ἰὼ, ὅπου σ τι τιμῶτατον.
- [1010] [Ἀντιγόνη]: ἰὼ ἰὼ, πῆμα πατρὶ πάρευνον.
- [1011] [Κῆρυξ]: δοκοῦντα καὶ δόξαντ' ἀπαγγέλλειν με χρὴ
- [1012] δήμου προβούλοις τῇσδε Καδμείας πόλεως.
- [1013] ἔτεο κλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονός
- [1014] θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς.
- [1015] στυγῶν γὰρ ἐχθροὺς θάνατον εἴλετ' ἐν πόλει
- [1016] ἱερῶν πατρῶων δ' ὅσιος ὦν μομφῆς ἄτερ
- [1017] τέθνηκεν οὐ περ τοῖς νέοις θνήσκειν καλόν.
- [1018] οὕτω μὲν ἀμφὶ τοῦδ' ἐπέσταλται λέγειν.
- [1019] τούτου δ' ἀδελφὸν τόνδε Πολυνείκους νεκρὸν
- [1020] ἔξω βαλεῖν ἄθαπτον, ἀρπαγὴν κυσίν,
- [1021] ὥς ὄντ' ἀναστατῆρα Καδμείων χθονός.
- [1022] εἰ μὴ θεῶν τις ἐμποδῶν ἔστη δορὶ
- [1023] τῷ τοῦδ'· ἄγος δὲ καὶ θανὼν κεκτῆσεται
- [1024] θεῶν πατρῶων, οὓς ἀτιμάσας ὄδε
- [1025] στράτευμ' ἐπακτὸν ἐμβαλὼν ἥρει πόλιν.
- [1026] οὕτω πετηνῶν τόνδ' ὑπ' οἰωνῶν δοκεῖ
- [1027] ταφέντ' ἀτίμως τοῦπιτίμιον λαβεῖν,

- [1028] καὶ μὴθ' ὁμαρτεῖν τυμβοχόα χειρώματα
- [1029] μήτ' ὀξυμόλποις προσσέβειν οἰμώγμασιν,
- [1030] ἄτιμον εἶναι δ' ἐκφορᾶς φίλων ὕπο.
- [1031] τοιαῦτ' ἔδοξε τῷδε Καδμείων τέλει.
- [1032] [Αντιγόνη]: ἐγὼ δὲ Καδμείων γε προστάταις λέγω.
- [1033] ἦν μή τις ἄλλος τόνδε συνθάπτειν θέλη,
- [1034] ἐγὼ σφεθάψω κἀνὰ κίνδυνον βαλῶ
- [1035] θάψας' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν, οὐδ' αἰσχύνομαι
- [1036] ἔχουσ' ἅπιστον τήνδ' ἀναρχίαν πόλει.
- [1037] δεινὸν τὸ κοινὸν σπλάγχνον, οὐ πέφκαμεν,
- [1038] μητρὸς ταλαίνης κἀπὸ δυστήνου πατρός.
- [1039] τοιγὰρ θέλουσ' ἄκοντι κοινῶναι κακῶν
- [1040] ψυχῇ, θανόντι ζῶσα συγγόνῳ φρενί.
- [1041] τούτου δὲ σάρκας οὐδὲ κοιλογάστορες
- [1042] λύκοι σπάσονται· μὴ δοκησάτω τινί.
- [1043] τάφον γὰρ αὐτῷ καὶ κατασκαφὰς ἐγώ,
- [1044] γυνή περ οὔσα, τῷδε μηχανήσομαι,
- [1045] κόλπῳ φέρουσα βυσίνου πεπλώματος.
- [1046] καὺτὴ καλύψω, μηδέ τῳ δόξῃ πάλιν.
- [1047] θάρσει, παρέσται μηχανὴ δραστήριος.
- [1048] [Κῆρυξ]: αὐδῶ πόλιν σε μὴ βιάζεσθαι τάδε.
- [1049] [Αντιγόνη]: αὐδῶ σε μὴ περισσὰ κηρύσσειν ἐμοί.
- [1050] [Κῆρυξ]: τραχύς γε μέντοι δήμος ἐκφυγῶν κακά.

[1051] [Ἀντιγόνη]: τράχυν· ἄθαπτος δ' οὐτος οὐ γενήσεται.

[1052] [Κῆρυξ]: ἀλλ' ὃν πόλις στυγεῖ, σὺ τιμήσεις τάφῳ· ;

[1053] [Ἀντιγόνη]: ἤδη τὰ τοῦδε διατείνεται θεοῖς.

[1054] [Κῆρυξ]: οὐ, πρίν γε χώραν τήνδε κινδύνῳ βαλεῖν.

[1055] [Ἀντιγόνη]: παθῶν κακῶς κακοῖσιν ἀντημείβετο.

[1056] [Κῆρυξ]: ἀλλ' εἰς ἅπαντας ἀνθ' ἐνὸς τόδ' ἔργον ἦν.

[1057] [Ἀντιγόνη]: ἔρις περαίνει μῦθον ὑστάτη θεῶν.

[1058] ἐγὼ δὲ θάψω τόνδε· μὴ μακρὴ γόρει.

[1059] [Κῆρυξ]: ἀλλ' αὐτόβουλος ἴσθ', ἀπενέπω δ' ἐγώ.

[1059b] [Χορός]:

φεῦ φεῦ.

[1060] ὦ μεγάλαυχοι καὶ φθερσιγενεῖς

[1061] Κῆρες Ἑρινύες, αἵτ' Οἰδιπόδα

[1062] γένος ὠλέσατε πρυμνόθεν οὕτως,

[1063] τί πάθω; τί δὲ δρῶ; τί δὲ μήσωμαι;

[1064] πῶς τολμήσω μήτε σὲ κλαίνειν

[1065] μήτε πρόπεμπειν ἐπὶ τύμβον·

[1066] ἀλλὰ φοβούμαι κάποτρέπομαι

[1067] δεῖμα πολιτῶν.

[1068] σύ γε μὴν πολλῶν πενθητήρων

[1069] τεύξει· κείνος δ' ὁ τάλας ἄγοος

[1070] μονόκλαυτον ἔχων θρῆνον ἀδελφῆς

[1071] εἶσιν· τίς ἂν οὖν τὰ πίθοιτο;

[1072] [Ἡμιχόριον Α]: δράτῳ | τι ^{etwas} πόλιν | καὶ μὴ | δράτῳ |
something

[1073] τοὺς κλαίοντας | Πολυνείκη |

[1074] ἡμεῖς | μὲν ἴμεν | καὶ συνθάψομεν |

[1075] αἶδε προπομποί. | καὶ γὰρ γενεᾷ |

[1076] κοινὸν | τόδ' ἄχος, | καὶ πόλιν | ἄλλως |

[1077] ἄλλοτ' ἐπαινεί | τὰ δίκαια. |

[1078] [Ἡμιχόριον Β]: ἡμεῖς | δ' ἅμα τῷδ', | ὥσπερ | τε πόλιν |

[1079] καὶ τὸ δίκαιον | ξυνεπαινεί. |

[1080] μετὰ γὰρ μάκαρας | καὶ Διὸς ἰσχὺν |

[1081] ὅδε Καδμείων | ἦρυξε πόλιν |

[1082] μὴ | ἵνατραπῆναι | μηδ' ἀλλοδαπῷ |

[1083] κύματι | φωτῶν |

[1084] κατακλυσθῆναι | τὰ μάλιστα. |